

РЕШЕНИЕ

№ 5901

гр. София, 19.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.09.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Анета Юргакиева**

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **6140** по описа за **2021** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/

С Решение № 201 12395 от 11.05.2021г. по н.а.х.д. № 13083/2020г. Софийският районен съд (СРС), Наказателно отделение, 110 състав, е отменил Наказателно постановление № Р – 10 - 554 от 27.05.2019 г., издадено от председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), с което на ИП [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за извършено нарушение по чл. 32, ал.2 вр. ал.1 от Закона за КФН /ЗКФН/.

Срещу решението е подадена касационна жалба от КФН, която счита решението за неправилно поради противоречие с материалния и процесуалния закон. Посочва се, че въззивният съд правилно е установил фактическата обстановка по случая, но е достигнал до неправилни правни изводи относно за липса на осъществен състав на нарушение. В подкрепа на тезата се излагат подробни доводи за материалната законосъобразност на наказателното постановление. Оспорва се и правилността на извода за допуснато съществено процесуално нарушение при определяне датата на нарушението. Иска се решението на СРС да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което се да се потвърди НП. В съдебното заседание касаторът се представлява от юрк. Н., който поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена.

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - ИП [фирма], чрез адв. К., изразява писмено становище за неоснователност на касационната жалба и моли тя да бъде оставена без уважение, както и за присъждане на разноските по делото.

Представителят на СГП прокурор Ю. дава заключение, че жалбата е основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, I-ви касационен състав, след като се запозна с жалбата и обсъди представените доказателства, след съвещание установи следното: Жалбата е допустима - подадена е в срок, от надлежна страна срещу съдебен акт, който подлежи на обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С процесното НП № Р – 10 - 554 от 27.05.2019 г. ИП [фирма] е санкционирано за това, че предоставил на проверяващия екип невярна информация, с което го възпрепятствал при извършване на проверката. Нарушението се изразява по-конкретно в това, че дружеството е предоставило на КФН на 17.10.2018г. клиентски регистър, в който е посочено, че отношенията с F. Z. са прекратени на 03.05.2018г. и е представил в КФН на 22.10. 2018г. информация и документи за прекратените отношения с клиент F. Z., при положение, че отношенията между посредника и клиента към този момент не са били прекратени.

СРС е извършил всеобхватна служебна проверка на законосъобразността на санкционния акт, в резултат на която е установил, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, но в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, тъй като липсва отразена точна дата на нарушението, както и липсва пълно и ясно описание на относимите към фактическия състав на нарушението обстоятелства, а отделно не е посочена и конкретната разпоредба, която вменява задължение на дружеството за представяне на документи, информация и писмени обяснения. Наред с това районният съд е приел и че НП е материално незаконосъобразно, тъй като на жалбоподателя е вменено несъставомерно административно нарушение. Тези изводи на районния съд се споделят изцяло от настоящия касационен състав.

Районният съд е установил детайлно и точно фактическата обстановка, като заключенията му досежно фактите по делото в пълна степен се подкрепят от събрания доказателствен материал. Въз основа на това е извел обосновани и правилни правни изводи. При постановяване на решението районният съд е извършил цялостна проверка на обжалваното наказателно постановление, като е изложил подробно и е обсъдил аргументирано доводите на страните.

Изцяло се споделят изводите на съда, че дружеството не е осъществило вмененото му нарушение и че деянието, за което е санкциониран, е несъставомерно. Разпоредбата на чл.32, ал.1 от ЗКФН обявява за наказуемо възпрепятстването на Комисията за финансов надзор, нейните органи или надлежно упълномощени служители от нейната администрация при осъществяване на техните надзорни правомощия, възложени им със закон. В случая не е налице никакво възпрепятстване на тези органи, доколкото, както е посочил районният съд, ответникът като поднадзорно лице е предоставил надлежно и своевременно всички данни, документи и сведения, които са му били поискани, като информацията е била вярна, пълна и точна за съответния период и съобразно предмета и съдържанието на искането. Видно от доказателствата по делото, на 15.10.2018г. е поискано от дружеството да предостави актуален регистър на клиентите си, в който F. Z. присъства като клиент на [фирма], но е вписан като

деактивиран, съобразно искане на клиента от 02.05.2018г. След като КФН е изискала данни във връзка с деактивацията, такива са били предоставени. Впоследствие, КФН е поискало нова информация - за акаунтите и сметките на този клиент, които също са били предоставени, в това число информацията, че статусът на този клиент отново е активиран. Следователно, видно е, че каквито данни и документи е поискала КФН, те са й били предоставени. Обстоятелството, че има различни данни според това какво, кога и за кой период е поискано, не представлява предоставяне на невярна информация от проверяваното лице. В този смисъл не се потвърждава тезата на административното обвинение, че дружеството е предоставило невярна информация, съответно, че е налице действие или бездействие, което по естеството, резултата или целите си да представлява възпрепятстване на контролните органи на КФН, какъвто е изводът и на районния съд.

С оглед изложеното, настоящият състав намира касационната жалба за неоснователна и решението на районния съд следва да бъде оставено в сила като валидно, допустимо и правилно.

При този изход на делото, предвид своевременно направеното искане, касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответната страна разноските по делото пред настоящата инстанция. От страна на процесуалния представител на КФН е направено възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което съдът намира за неоснователно, тъй като претендираната, договорена и платена сума в размер на 704 лв. с ДДС е съответна на фактическата и правна сложност на делото.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 АПК, във връзка с чл.63, ал.1 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, I-ви касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20112395 от 11.05.2021г. по н.а.х.д. № 13083/2020г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 110 състав.

ОСЪЖДА Комисията за финансов надзор да заплати на ИП [фирма] разноски за водене на делото пред касационната инстанция в размер на 704 /седемстотин и четири/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: